

על הפרשה ועניני דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש עם פרוש

הל"ק יב - פרשת נשא		
מתוק מדבש	וילנא	יום
קצ-קנח	קלא ע"א	ראשון
קנח-רה	קלא ע"ב	שני
רה-ריד	קלב ע"א	שלישי
ריד-רב	קלב ע"ב	רביעי
רב-רכז	קלג ע"א	חמישי
רכז-רלד	קלג ע"ב	שישי
רלד-רטא	קלד ע"א	שבת

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- ב"שה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 262 | פרשת וישב תשפ"ד

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

בימי יעקב ובניו, לא היה יכול לחול דין הגלות

תא חזי יעקב שלימו דאבהן הנה, ואיהו קאים לקיימא בגלותא, אבל מגו דאיהו צדיק אתעפב דינא דלא שלטא בעלמא, דהא כל יומי דיעקב לא שרא דינא על עלמא, וכפנא אתבטלת.

ואוף הכי ביומוי דיוסף, דאיהו דיוקנא דאבוי, (פינן דאיהו מית מיד) לא שרא גלותא, (דינא על עלמא), בגין דאיהו אגין עלייהו כל יומוי, פינן דאיהו מית, מיד שרא עלייהו גלותא, כמה דאת אמר (שמות א ו) וימת יוסף וגו', וסמיך ליה (שם פסוק י) הבה נתחכמה לו, וכתיב (שם פסוק יד) וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים וגו'.

כגוונא דא בכל אתר דשריא זכאה (על) בעלמא, בגיניה קדשא בריך הוא יגין על עלמא, וכל זמנא דאיהו קיים, דינא לא שריא על עלמא והא אתמר.

שבע עשרה שנות יעקב במצרים, היו בחיים טובים

בן שבע עשרה שנה, אמר רבי אבא, רמז ליה קדשא בריך הוא, דהא פד אתאביד מגיה

מתוק מדבש

בימי יעקב ובניו, לא היה יכול לחול דין הגלות

תא חזי יעקב שלימו דאבהן הנה בא וראה פי יעקב היה בחיר האבות, ואיהו קאים לקיימא בגלותא, וכרדתו למצרים היה מוכן ועומד מיד להיות בגלותא, אבל מגו דאיהו צדיק אתעפב דינא דלא שלטא בעלמא אכל מפני שהוא היה צדיק נתעפב דין הגלות שלא שלט בעולם, דהא כל יומי דיעקב לא שרא דינא על עלמא שהרי כל ימיו של יעקב לא שרה הדין על העולם, וכפנא אתבטלת וגם הרעב נתפשט בזכותו מיד בדתו למצרים.

ואוף הכי ביומוי דיוסף דאיהו דיוקנא דאבוי לא שרא גלותא וכמו כן פינמי של יוסף שהוא היה דיוקן של אביו לא התחילה הגלות, בגין דאיהו אגין עלייהו כל יומוי לפי שהוא הגן עליהם כל ימיו, פינן דאיהו מית, מיד שרא עלייהו גלותא פינן שהוא מת

(וכל אחיו, אלא שהוא היה העקר) מיד שרתה עליהם הגלות, כמה דאת אמר וימת יוסף וגו', וסמיך ליה הבה נתחכמה לו, וכתיב וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים וגו'.

כגוונא דא בכל אתר דשריא זכאה בעלמא כעין זה בכל מקום שנמצא צדיק בעולם, בגיניה קדשא בריך הוא יגין על עלמא בזכותו הקדוש ברוך הוא מגן על העולם, וכל זמנא דאיהו קיים, דינא לא שריא על עלמא והא אתמר וכל זמן שהוא חי בעולם אין הדין שורה בעולם כמו שלמדנו. (דף קפ ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' ט"ו)

שבע עשרה שנות יעקב במצרים, היו בחיים טובים

בן שבע עשרה שנה הטעם שמשמיענו הכתוב מספר שנותיו, אמר רבי אבא, רמז ליה קדשא בריך

יוסף בן שבע עשרה שנים הוה, וכל אינון יומין דאשתארו דלא חמא ליה ליוסף, הוה בכי על אינון שבע עשרה שנים, וכמה דהוה בכי עליה, קדשא בריה הוא יהב ליה שבע עשרה שנים אחרנין, דאתקיים בארעא דמצרים בחדו וביקרא ובשלימו דכלא, בריה יוסף הוה מלפא וכל בנוי קמיה הו, ואינון שבע עשרה שנים הו חזין לגביה, ובגין כך בן שבע עשרה שנה הוה איהו פד אתאביד מגיה.

העולם מתקיים ומתנהג במדת הרחמים

רבי חזיא פתח ואמר, (אייב לד י) לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לא"ל מרשע ושו"י מעול, פי פעל (דף קפ ע"ב) אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו, תא חזי פד ברא קדשא בריה הוא עלמא, עבד ליה על דינא, ועל דינא אתקיים, וכל עובדין דעלמא אינון קיימין בדינא, בר דקדשא בריה הוא בגין לקיימא עלמא ולא יתאביד, פריש עליה רחמי, ואינון רחמי מעכבי לדינא דלא ישתצי עלמא, ועל רחמי אתנהיג עלמא ואתקיים בגיניה.

מתוק מדבש

העולם מתקיים ומתנהג במדת הרחמים

רבי חזיא פתח ואמר בא לפרש טעם וענין יסורי הצדיקים, והוא מענין יסורי יעקב אבינו שהיה הגדול שבאבות ועברו עליו הרבה יסורים וצער פנוכר למעלה על הפסוק לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז, ועל זה אמר לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לא"ל מרשע ושו"י מעול, פי פעל (דף קפ ע"ב) אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו כדי לפרש פסוק זה הקדים ואמר תא חזי פד ברא קדשא בריה הוא עלמא בא וראה פשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עבד ליה על דינא ברא אותו על ידי מדת הדין בשם אלהים, כמו שכתוב (פלאים טו טז) בראשית ברא אלהים, ועל דינא אתקיים ולא רק הבריאה הייתה בדין אלא גם קיים העולם הוא בדין, וכל עובדין דעלמא אינון קיימין בדינא וכל עניני ופרטי הנהגת העולם קיימם בדין, בר דקדשא בריה הוא בגין לקיימא עלמא ולא יתאביד פריש עליה רחמי אלא מפני שרצה הקדוש ברוך הוא לקיים את העולם שלא יהיה נאכד בדין, פרש עליו הקדוש ברוך הוא מדת הרחמים, ואינון רחמי מעכבי לדינא דלא ישתצי עלמא ואלו הרחמים מעכבים את הדין שלא יבא כליה על העולם כמו בדור המבול, ועל רחמי אתנהיג עלמא ואתקיים בגיניה ועל ידי מדת הרחמים מתנהג העולם ומתקיים על ידה,

הוא רמז לו הקדוש ברוך הוא, רצונו לומר שהוא זה לעמת זה פדמפרש, דהא פד אתאביד מגיה יוסף בן שבע עשרה שנים הוה פי כאשר נאכד יוסף הוה בן שבע עשרה שנה, וכל אינון יומין דאשתארו דלא חמא ליה ליוסף וכל אותם הימים והשנים שנשארו אחר השבע עשרה שנה שלא ראה את יוסף, הוה בכי על אינון שבע עשרה שנים הוה בוכה על אותם השבע עשרה שנה, ואמר מי יתנני ואזכה עוד להיות שמת כמו באותם השבע עשרה שנה שהיה בני יוסף חי ושמתתי עמו, וכמה דהוה בכי עליה וינגד מה שהוא היה בוכה על אותם שבע עשרה שנה של יוסף, קדשא בריה הוא יהב ליה שבע עשרה שנים אחרנין פנגדם נחמו הקדוש ברוך הוא ונתן לו שבע עשרה שנים אחרות של שמחה, דאתקיים בארעא דמצרים בחדו וביקרא ובשלימו דכלא שנתקיים בארץ מצרים בשמחה בכבוד ובכל מיני שלמות, דהיינו בריה יוסף הוה מלפא וכל בנוי קמיה הו שפנו יוסף היה מלך וכל בניו היו לפניו, ואינון שבע עשרה שנים הו חזין לגביה ואותם השבע עשרה שנה היו חיים טובים אצלו, ובגין כך לכן משמיענו הכתוב בן שבע עשרה שנה הוה איהו פד אתאביד מגיה שהיה יוסף בן שבע עשרה שנה כאשר נאכד ממנו, להורות שכל ענין יוסף עם יעקב בין בתחלה בין בסוף היו שבע עשרה שנה.

(דף קפ ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' יב-יג)

וְאִי תִימָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִיד דִּינָא בְּכַר נֶשׁ בְּלֵא דִּינָא, הָא אֲתַמֵּר דְּכַד דִּינָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ
 דְּבַר נֶשׁ כַּד אִיהוּ זְכָאָה, בְּגִין רְחִימוּתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּיה אִיהוּ כְּמָה דְאֲתַמֵּר, דְּהָא
 קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רְחִים עֲלֵיהּ בְּרְחִימוּ לְקַרְבָּא לִיה לְגַבְיָהּ, מִתְּבַר גּוּפָא בְּגִין לְשִׁלְטָאָה נִשְׁמַתָּא,
 וּכְדִין אֲתַקְרִיב בַּר נֶשׁ לְגַבְיָהּ בְּרְחִימוּ כְּדָקָא יָאוּת, וְנִשְׁמַתָּא שְׁלֵטָא וְגוּפָא אֲתַחְלֵשׁ, וּבַעֲיָא גּוּפָא
 חֲלָשָׁא וְנִפְשָׁא תַקִּיפָא דְאֲתַתְּקַף בְּתַקִּיפוּ, וּכְדִין אִיהוּ רְחִימָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאֲמַרוּ
 חֲבַרְיָא יְהֵב קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְצַדִּיק צַעְרָא בְּעֵלְמָא דִּין, בְּגִין לְמִזְפִּי לִיה לְעֵלְמָא דְאֲתִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכְּנִים נִשְׁמָה בְּאָדָם לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹתוֹ, שְׁלֵא יִצְטָרֵף לְהַתְגַּלְגַּל

תָּא חֲזִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִד לִיה לְבַר נֶשׁ כְּגוֹנוּא דְלַעֲיָלָא, כְּלֵא אִיהוּ בְּחַכְמָתָא, דְלִית לָךְ
 שְׂיִיפָא וְשְׂיִיפָא בְּכַר נֶשׁ דְלֵא קִימָא בְּחַכְמָתָא עֲלָאָה, דְּהָא פִּינֵן דְאֲתַתְּקַן כָּל גּוּפָא בְּשְׂיִיפוּי

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הוּא בְּאֶהְבָּה כְּרִאוּי, וְנִשְׁמַתָּא שְׁלֵטָא וְגוּפָא אֲתַחְלֵשׁ
 כִּי הַנְּשָׁמָה שׁוֹלְטַת וְהַגּוּף נֶחְלָשׁ, וּבַעֲיָא גּוּפָא חֲלָשָׁא
 וְנִפְשָׁא תַקִּיפָא דְאֲתַתְּקַף בְּתַקִּיפוּ וְצַרִּיף הַצַּדִּיק גּוּף
 חֲלָשׁ וְנִפְשׁ תַקִּיפָה שְׁמַתְחַזְקַת בְּגִבּוּרָה, וּכְדִין אִיהוּ רְחִימָא
 דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאָז הוּא אֶהוּבֵי שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, כְּמָה דְאֲמַרוּ חֲבַרְיָא כְּמוֹ שְׁאֲמַרוּ הַחֲכָרִים בְּמִסְכַּת
 קְדוּשִׁין (דף מ עמוד ב), יְהֵב קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְצַדִּיק
 צַעְרָא בְּעֵלְמָא דִּין, בְּגִין לְמִזְפִּי לִיה לְעֵלְמָא דְאֲתִי
 שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן צַעַר לְצַדִּיק בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי
 לְזַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

(דף קפ ע"א-ע"ב, ובבאורייתו כרך ד עמ' יג"ד)

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכְּנִים נִשְׁמָה בְּאָדָם לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹתוֹ, שְׁלֵא יִצְטָרֵף לְהַתְגַּלְגַּל

תָּא חֲזִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִד לִיה לְבַר נֶשׁ כְּגוֹנוּא
 דְלַעֲיָלָא בֵּא וְרָאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה אֶת הָאָדָם
 כְּדָגְמָא שֶׁל מַעְלָה, רְצוֹנוֹ לומר שְׁהָאָדָם רוֹמֵז לְשַׁעוֹר קוּמָה
 הַעֲלִינָה כִּי בְּצֵלֶם אֱלֹהִים עֲשֵׂה אֶת הָאָדָם (גְּנֵלָשִׁים ט ו),
 כְּלֵא אִיהוּ בְּחַכְמָתָא הַכֵּל עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּחַכְמָה, דְלִית לָךְ שְׂיִיפָא וְשְׂיִיפָא בְּכַר נֶשׁ דְלֵא
 קִימָא בְּחַכְמָתָא עֲלָאָה כִּי אִין לָךְ שׁוּם אֲכָר וְאֲכָר
 בְּאָדָם שְׁלֵא עוֹמֵד בְּחַכְמָה עֲלִינָה, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכָרָנֵם
 לְבִרְכָה (גְּנֵלָשִׁים נָפֵס פְּלֵטָה יב ב) מְלַמֵּד שְׁנַמְלֵךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הוּא וּבֵית דֵּינוּ עַל כָּל אֲכָר וְאֲכָר וְהוֹשִׁיבוֹ עַל כְּנוֹ,

וּכְפָרוּשׁ רַש"י בְּרִישׁ הַתּוֹרָה עַל מָה שֶׁכָּתוּב בְּרָא אֱלֹהִים,
 וְלֵא אָמַר בְּרָא יְהוָה, שֶׁבְתַחֲלָה עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבְרָאתוֹ
 בְּמֵדַת הַדִּין, וְרָאָה שְׂאִין הַעוֹלָם מִתְקַיֵּם, וְשִׁתֵּף מֵדַת הַרְחָמִים
 לְמֵדַת הַדִּין, וְהִינֵנוּ דְכָתִיב (שֵׁס ז ד) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
 אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.

וּמִקְשָׁה וְאִי תִימָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִיד דִּינָא
 בְּכַר נֶשׁ בְּלֵא דִּינָא וְאִם תֵּאֲמַר אִיךְ אֲמַרְנוּ
 שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּמֵדַת הַרְחָמִים, הֲלֵא
 לְפָעַמִּים רוֹאִים שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֵׂה דִין בְּאָדָם בְּלֵא
 דִּין הַרְאוּי לוֹ, כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוּ צַדִּיק וְרַע לוֹ, הַרִי אָנוּ רוֹאִים
 שְׂאִין הַעוֹלָם מִתְנַהֵג אֲפִלוּ בְּדִין כָּל שֶׁכֵּן בְּרַחֲמִים, וּמִתְרַץ
 הָא אֲתַמֵּר הַרִי לְמַדְנּוּ שִׁישׁוּרֵי הַצַּדִּיקִים הֵם גַּם כֵּן הַנְּהַגַת
 הַרְחָמִים, דְּכַד דִּינָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ כַּד אִיהוּ
 זְכָאָה שְׁפָאָשׁר שׁוּרָה מֵדַת הַדִּין עַל אָדָם שְׁהוּא צַדִּיק,
 בְּגִין רְחִימוּתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּיה אִיהוּ כְּמָה
 דְאֲתַמֵּר הוּא בְּעַבּוּר אֶהְבַּת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלִיו כְּמוֹ
 שְׁלַמְדֵנוּ (מִשְׁלֵי ג יב) כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהָב ה' יוֹכִיחַ, דְּהָא
 קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רְחִים לִיה (ס"ג ס"מ"ק) בְּרְחִימוּ
 לְקַרְבָּא לִיה לְגַבְיָהּ כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ
 בְּאֶהְבָּה לְקַרְבוֹ אֲלִיו, מִתְּבַר גּוּפָא לְכֵן מְשַׁבֵּר אֶת גּוּפוֹ
 שְׁהוּא מִצַּד הַנְּחָשׁ כְּדִי שִׁיכְנַעוּ כַּחוֹת הַגּוּפָנִיּוֹת הַמַּחֲטִיאִים
 אֶת הָאָדָם, בְּגִין לְשִׁלְטָאָה נִשְׁמַתָּא כְּדִי שֶׁתְּשִׁלֵּט הַנְּשָׁמָה
 שְׁהִיא מִצַּד הַקְדוּשָׁה וְיוֹכֵל הָאָדָם לְעַסוֹק בְּתוֹרָה וְעַבּוּדָה
 כְּלִי הַתְּגַבְרוּת כַּח הַצַּר, וּכְדִין אֲתַקְרִיב בַּר נֶשׁ לְגַבְיָהּ
 בְּרְחִימוּ כְּדָקָא יָאוּת וְאָז מִתְקַרֵּב הָאָדָם אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

פְּדָא יָאוֹת, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּתַף (נ"א אֲתַתְּתַף) בְּהִדְיָה, וְאָעִיל בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, בְּגִין לְאוּלְפָּא לִיהּ לְבַר נָשׁ לְמַהֲרָה בְּאַרְחֵי דְאֹרִייתָא וְלְמִיטְר פְּקוּדוֹי, בְּגִין דִּיתְתַּקֵּן בַּר נָשׁ פְּדָא יָאוֹת, (וּבְגִין, ס"א וּבְעוּד) דְּאִית בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, מִבְּעֵי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַסְגָּאָה דִּיוֹקְנָא דְמַלְכָּא עֲלָאָה בְּעֲלָמָא.

הַקְב"ה שׁוֹמֵר עַל הַצְּדִיקִים בְּכָל עֵת

תָּא חֲזִי בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֹוֹן וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן, דְּוֹד אָמַר (שם כג ד) גַּם כִּי אֵלֶּף בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֲתָה עֲמָדִי שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ וְגו', בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי שְׁכִינְתָּא אֲזִילָא עִמָּהוֹן וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן, יוֹסֵף אֲזִיל בְּגִיא צְלָמוֹת וְנַחְתוּ לִיהּ לְמַצְרִים, שְׁכִינְתָּא הָוֹת עִמָּיה, הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיְהִי יְהו"ה אֶת יוֹסֵף, וּבְגִין דְּהוֹת עִמָּיה שְׁכִינְתָּא, בְּכָל מַה דְּהוֹת עִבִיד הָוֹה מְצַלַח בִּידֵיהּ, דְּאָפִילוּ מְאִי דְּהוֹת בִּידֵיהּ, וְהוֹה תְּבַע לִיהּ מְאָרִיהּ בְּגוּוֹנָא אַחְרָא, הָוֹה מְתַהַפֵּף בִּידֵיהּ לְהַהוּא גּוּוֹנָא דְרַעוּתָא דְמְאָרִיהּ הָוֹה רַעִי בֵּיהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר וַיֵּרָא אֲדוֹנָיו כִּי יְהו"ה אִתּוֹ, וְכָל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה יְהו"ה מְצַלִּיחַ בִּידוֹ, מְצַלִּיחַ בִּידוֹ וְדַאי, כִּי יְהו"ה אִתּוֹ.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הוּא עוֹזְבֵם בְּיָדָם, וְרָאִיהּ לְדַבְרֵי דְוֹד אָמַר, גַּם כִּי אֵלֶּף בְּגִיא צְלָמוֹת אָפְלוּ אִם אֵלֶּף בְּמָקוֹם חֲשֵׁף וְסַפְנָה, וְרַצוֹנוֹ לומר בְּמָקוֹם שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים בְּחוּץ לְאַרְץ, לֹא אִירָא מִמְקָרָה רַע, וְהַטַּעַם כִּי אֲתָה עֲמָדִי וְשׁוֹמֵר אוֹתִי, (מַה שְׁכָתִיב שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ וְגו') בְּשַׁאֲרֵי דְפּוֹסִים לִיתָא, וּמְפָרֵשׁ כִּי בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי שְׁכִינְתָּא אֲזִילָא עִמָּהוֹן וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים הַשְׁכִּינָה הוֹלְכַת עִמָּהֶם וְלֹא עוֹזְבַת אוֹתָם, וְרָאִיהּ לְדַבְרֵי כִּי יוֹסֵף אֲזִיל בְּגִיא צְלָמוֹת וְנַחְתוּ לִיהּ לְמַצְרִים שְׁכִינְתָּא הָוֹת עִמָּיה יוֹסֵף הֵלֵךְ בְּגִיא צְלָמוֹת וְהוֹרִידוּהוּ לְמַצְרִים וְהַשְׁכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיְהִי יְהו"ה אֶת יוֹסֵף וְהֵינּוּ הַשְׁכִּינָה, וּבְגִין דְּהוֹת עִמָּיה שְׁכִינְתָּא וּלְפִי שֶׁהַשְׁכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ, בְּכָל מַה דְּהוֹת עִבִיד הָוֹה מְצַלַח בִּידֵיהּ לְכֹן כָּל מַה שֶׁהֵיטָה עוֹשֶׂה הֵיטָה מְצַלִּיחַ בִּידוֹ, דְּאָפִילוּ מְאִי דְּהוֹת בִּידֵיהּ וְהוֹה תְּבַע לִיהּ מְאָרִיהּ בְּגוּוֹנָא אַחְרָא שְׁאָפְלוּ מַה שְׁכָבַר הֵיטָה בִּידוֹ וּבְקָשׁ אוֹתוֹ רַבּוּ בְּאִפְסָן אַחַר, הָוֹה מְתַהַפֵּף בִּידֵיהּ לְהַהוּא גּוּוֹנָא דְרַעוּתָא דְמְאָרִיהּ הָוֹה רַעִי בֵּיהּ הֵיטָה הִדְבָר מְתַהַפֵּף בִּידוֹ לְאִפְסָן הַהוּא שְׂרַבּוּ חֲפִץ בּוֹ, כְּמָה דְאֵת אָמַר וַיֵּרָא אֲדוֹנָיו כִּי יְהו"ה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה יְהו"ה מְצַלִּיחַ בִּידוֹ וּמְפָרֵשׁ מְצַלִּיחַ בִּידוֹ וְדַאי פְּרוּשׁ שֶׁבִּידוֹ הֵיטָה מְצַלִּיחַ כִּי נִהְפֵּף הִדְבָר בִּידוֹ כְּרַצוֹן רַבּוֹ, וְהַטַּעַם כִּי יְהו"ה אִתּוֹ.

(דף קפ"ט ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' קי)

דְּהָא כִּינּוּן דְאֲתַתְּתַן כָּל גּוּפָא בְּשִׁיפוּי פְּדָא יָאוֹת כִּי כִּינּוּן שְׁנַתְּקֵן כָּל הַגּוּף בְּאֲבָרָיו פְּרָאוּי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּתַף בְּהִדְיָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּתַף עִמּוֹ, וְאָעִיל בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא וּמְכַנִּים בּוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, בְּגִין לְאוּלְפָּא לִיהּ לְבַר נָשׁ לְמַהֲרָה בְּאַרְחֵי דְאֹרִייתָא כְּדִי לְלַמַּד לְאָדָם לְלַכַּת בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְלְמִיטְר פְּקוּדוֹי וְלְשׁוֹמֵר מִצְוֹתָיו, בְּגִין דִּיתְתַּקֵּן בַּר נָשׁ פְּדָא יָאוֹת כְּדִי שִׁתְּקֵן הָאָדָם פְּרָאוּי בְּגִלְגוּל זֶה עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, וְלֹא יִצְטָרֵף לְהַתְגַּלְגַּל עוֹד בְּשִׁבִיל קִיּוּם אִיזוּ מִצְוָה, וּבְעוּד דְאִית בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא וּבְעוּד שִׁישׁ בְּאָדָם נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, מִבְּעֵי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַסְגָּאָה דִּיוֹקְנָא דְמַלְכָּא עֲלָאָה בְּעֲלָמָא צְרִיף הָאָדָם לְהַרְבּוֹת צְלָם וְדַמוֹת מְלֶךְ הָעֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם עַל יְדֵי שִׁיּוּלִיד בְּנִים, כִּי עַל יְדֵי זֶה גּוֹרֵם שֶׁהַקְדָּשָׁה תִּתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם וְתִשְׁרָה הַשְׁכִּינָה עַל יִשְׂרָאֵל.

(דף קפ"ו ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' פא-פב)

הַקְב"ה שׁוֹמֵר עַל הַצְּדִיקִים בְּכָל עֵת

תָּא חֲזִי בְּאִ וְרָאִהּ כִּי לֹא רַק אֶת אֲבָרָהֶם שְׁמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֹוֹן בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם שְׁלֹא יִפְלוּ בִּידֵי אוֹיְבִים, וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן וְאִם כְּבָר נָפְלוּ בְּיָדָם אִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

לְחִנּוּךְ

שֶׁבַר קִיּוֹם הַמְצוּזוֹת בְּרֵאוּי

לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג, מֵאֵי טַעַמָא, בְּגִין דְּכָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים, אֵל תִּקְרִי שָׁנִים אֲלָא שָׁנִים, בְּגוֹן מִלָּה וּפְרִיעָה, צִיצִית וּתְפִילִין, מְזוּזָה וְנֵר חֲנוּכָּה וְכוּ'.

נֵר מְצוּזָה תוֹרָה אֹר

תָּא חֲזִי דְהָא תְּנִינָן, דְּכַד הָאֵי סְטָרָא בִישָׁא קְיִמָּא קְמִיָּה דְקָדְשָׁא בְרִיף הוּא לְאִסְטָאָה עַל עֲלָמָא בְּגִין עוֹבְדִין בִּישׁוּן, קְדָשָׁא בְרִיף הוּא חָס עַל עֲלָמָא, וְיִהִיב עֵיטָא לְבָנֵי נְשָׂא לְאִשְׁתְּזָבָא מְנִיָּה, וְלֹא יָכִיל לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהוֹן וְלֹא עַל עוֹבְדֵיהוֹן, וּמֵאֵי אִיהוּ עֵיטָא, לְאִשְׁתְּדָלָא בְּאוּרֵיתָא וּלְאִשְׁתְּזָבָא מְנִיָּה.

מְנַלְן דְכִתִּיב (שם ו כג) פִּי נֵר מְצוּזָה וְתוֹרָה אֹר וְדָרְךָ חַיִּים תּוֹכַחֹת מוֹסֵר [וכו'].

זְכָאָה חוּלְקָהוֹן דְיִשְׂרָאֵל דְאֵינוֹן מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ בְּקָדְשָׁא בְרִיף הוּא בְּדָקָא חֲזִי, וְיִהִיב לוֹן עֵיטָא לְאִשְׁתְּזָבָא מִכָּל סְטָרִין אַחְרָנִין דְעֲלָמָא, בְּגִין דְאֵינוֹן עֲמָא קְדִישָׁא לְאַחְסִנְתִּיָּה וְחוּלְקָיָה, וְעַל דָּא יְהִיב לוֹן עֵיטָא בְּכָלָא, זְכָאִין אֵינוֹן בְּעֲלָמָא דִין וּבְעֲלָמָא דְאִתִּי.

מְתוֹק מְדַבֵּשׁ

שֶׁבַר קִיּוֹם הַמְצוּזוֹת בְּרֵאוּי

לֹא תִירָא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג הֵינּוּ הַצְדִּיקִים שֶׁהֵם בְּנֵי בֵיתָהּ שֶׁל הַשְּׂכִינָה לֹא יִירָאוּ מִהִגִּיהֵנָם שֶׁל שְׁלֵג, מֵאֵי טַעַמָא וְאָמַר בְּגִין דְּכָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים, אֵל תִּקְרִי שָׁנִים, אֲלָא שָׁנִים דְהֵינּוּ שְׁקִימוּ הַמְצוּזוֹת שֶׁהֵם זוּגוֹת וְזוּגוֹת, בְּגוֹן מִלָּה וּפְרִיעָה, צִיצִית וּתְפִילִין, מְזוּזָה וְנֵר חֲנוּכָּה וְכוּ' רְצָה לוֹמַר לְכֵן הֵם אֵינִים וְרֵאִים מְגִיהֵנָם שֶׁל שְׁלֵג לְפִי שְׁקִימוּ אֵת הַמְצוּזוֹת בְּרֵאוּי וְלֹא נִתְקַרְרוּ וְלֹא נִתְעַצְלוּ מִלְקִימָם. (ויחי דף רלח ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' תרמח)

עֲלֵיהוֹן וְלֹא עַל עוֹבְדֵיהוֹן כְּדִי שְׁלֵג יוֹכֵל לְשִׁלוֹט עֲלֵיהֶם וְלֹא עַל מְעַשְׂיָהֶם, וּמֵאֵי אִיהוּ עֵיטָא וּמָה הִיא הַעֲצָה, לְאִשְׁתְּדָלָא בְּאוּרֵיתָא וּלְאִשְׁתְּזָבָא מְנִיָּה לְעִסוֹק בְּתוֹרָה וְעַל דְּכִי זֶה יִנְצְלוּ מִמֶּנּוּ, רְצוּנוֹ לוֹמַר מְקַטְרוּגֵי וּמִהֶעֱנָשִׁים.

וְאָמַר מְנַלְן מֵאִין אָנוּ לְמַדִּים זֶה, דְכִתִּיב פִּי נֵר מְצוּזָה הֵינּוּ קִיּוֹם מְצוּזוֹת עֲשׂוּן, וְתוֹרָה אֹר פְּרוּשׁ עֶסֶק הַתּוֹרָה, וְדָרְךָ חַיִּים הֵינּוּ הַשְּׁמִירָה מִלְעֲבוּר עַל מְצוּזוֹת לֹא תַעֲשִׂין, תּוֹכַחֹת מוֹסֵר הוּא בְּמָקוֹם יְסוּרִים [וכו'].

זְכָאָה חוּלְקָהוֹן דְיִשְׂרָאֵל דְאֵינוֹן מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ בְּקָדְשָׁא בְרִיף הוּא בְּדָקָא חֲזִי אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מִתְדַבְּקִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּרֵאוּי, וּבְטַבְעֵם הֵם מְרַחֲקִים מִן הַקְּלָפוֹת, וְעוֹד וְיִהִיב לוֹן עֵיטָא לְאִשְׁתְּזָבָא מִכָּל סְטָרִין אַחְרָנִין דְעֲלָמָא וְנִתְּנָן לָהֶם עֲצָה לְהִנְצֵל מִכָּל צְדָדִים אַחֲרִים שְׂבָעוּלָם, בְּגִין דְאֵינוֹן עֲמָא קְדִישָׁא לְאַחְסִנְתִּיָּה וְחוּלְקָיָה לְפִי שֶׁהֵם עִם קְדוּשׁ לְהִיּוֹת חֲלָקוֹ וְנִחְלָתוֹ, וְעַל דָּא יְהִיב לוֹן עֵיטָא בְּכָלָא וְעַל כֵּן נִתְּנָן לָהֶם עֲצָה בְּכָל מִינֵי אַזְהָרוֹת הַתּוֹרָה, זְכָאִין אֵינוֹן בְּעֲלָמָא דִין וּבְעֲלָמָא דְאִתִּי אֲשֶׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (וישב דף קצ ע"א ובביאורינו כרך ד, עמ' קיט-קכא)

נֵר מְצוּזָה תוֹרָה אֹר

תָּא חֲזִי דְהָא תְּנִינָן בֵּא וְרָאָה מַה שְׁלַמְדָנוּ, דְכַד הָאֵי סְטָרָא בִישָׁא קְיִמָּא קְמִיָּה דְקָדְשָׁא בְרִיף הוּא לְאִסְטָאָה עַל עֲלָמָא בְּגִין עוֹבְדִין בִּישׁוּן שְׂפָאָשֵׁר צַד הָרַע שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע עוֹמֵד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְהַסְטִין וּלְקַטְרֵג עַל הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל מְעַשִׂים הָרַעִים שְׂעָשׂוּ הַתַּחְתּוֹנִים, קְדָשָׁא בְרִיף הוּא חָס עַל עֲלָמָא וְיִהִיב עֵיטָא לְבָנֵי נְשָׂא לְאִשְׁתְּזָבָא מְנִיָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְרַחֵם עַל הָעוֹלָם וְנִתְּנָן עֲצָה לְבָנֵי אָדָם לְהִנְצֵל מִמֶּנּוּ, וְלֹא יָכִיל לְשִׁלְטָאָה

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

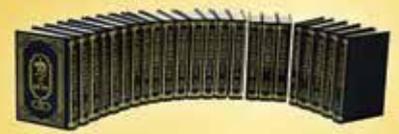
הַזְחֵר הַקְּדוּשׁ ע"פ "מְתוֹק מְדַבֵּשׁ" הַפְּרוּשׁ הַנִּפְרָא שֶׁהַקְּבֵל בְּכָל תְּפִילַת יִשְׂרָאֵל

פורמט כִּיס "וּבִלְתֵּךְ בְּדִרְךְ" מִהַדְרֹת ר' יוֹסֵף צְבִי בַעֲרֹנֵר (cm 16.5/11.5)

פורמט רְגִיל (cm 24/17)

פורמט בִּינוּנִי - מִהַדְרֹת ר' הַעֲרֶשֶׁל וְעַבְעָר (cm 17/12)